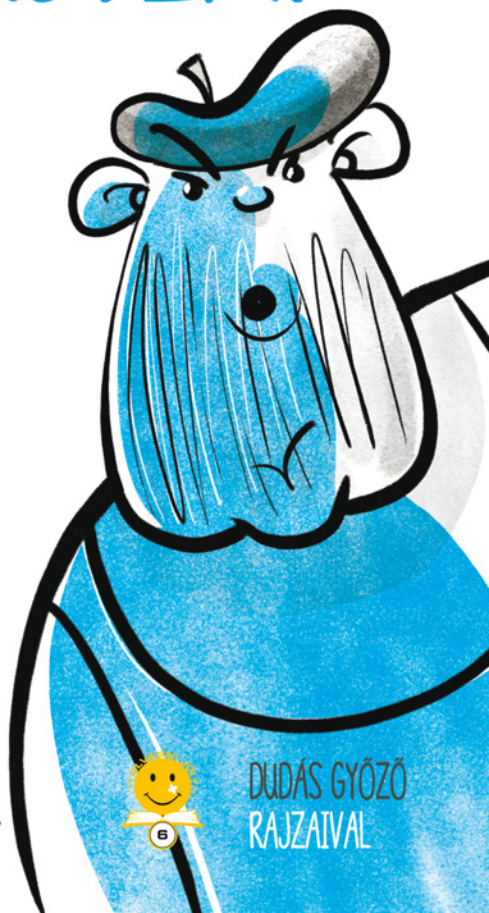

KÁNTOR KATA

TOLVAJTEMPÓ

DUDÁS GYÖZÖ
RAJZAIVAL

KÁNTOR KATA

TOLVAJTEMPÓ

DUDÁS GYŐZŐ
RAJZAIVAL

Nózi már első olvasáskor megfogott magának. A második könyv megerősítette, hogy fantasztikusak a kalandjai. Aranyos, kedves és példaértékű, ahogy a jó érdekében a barátaival összefognak.

Kollár Dorina, 20 éves

Ez a könyv nagyon izgalmas, még jobb, mint az első rész, pedig az is nagyon tetszett. Jó tudni, hogy egy sorozatbetörő sem úszhatja meg, ha Nózi nyomoz utána. Aki szerette az első részt, az ezt is olvassa el, mert az új szereplők miatt még több izgalomban lesz része.

Koka Bernadett, 11 éves

Ez a könyv nagyon fantáziadús. Mikor olvastam, úgy izgultam, mintha én is ott lettem volna. Ajánlom mindenkinek, aki szereti a kutyákat és az izgalmas nyomozásokat.

Gyönyörű Sára, 10 éves

Nekem az a rész tetszett a legjobban, amikor Collyt kiszabadították az égő fa alól. Ajánlom mindenkinek, mert nagyon érdekes és izgalmas kis könyv.

Gyurik Levente, 10 éves

Nózi most sem okozott csalódást. Izgalmas, kalandos történettel ismerkedhet meg az olvasó, egy kis kutya szemével láthatja a világot. Nózi kedves, tanulságos története nekem máris a kedvencem lett. Már nagyon várom a következő részt.

Kain Bence, 10 éves

A kis yorkshire terrier, Nózi egy igazán bűbájos kutylus. Nemcsak bűbájos, hanem ravasz is. Barátaival minden ügyet meg tud oldani, és még a legnagyobb bűnözőkkel is el tud bánni. Mindenkinek ajánlom, aki szereti a kalandos, fantáziadús vagy épp fordulatos történeteket.

Ujhelyi Zsófia, 11 éves

1. fejezet

Nózi az iroda kanapéja alatt feküdt és hallgatta, ahogy Huszár őrmester a számítógépét kopogtatja.

Minden reggel így ment ez, de a mai napon a kopogás mintha hangosabb és gyorsabb lett volna, amihez az őrmester méltatlankodó morgolódása társult. A borongós hangulatot megkoronázta az eget beborító, szürke felleg, mely könnyű, nyári záport ígért. Hamarosan minden más zajt elnyomtak az ablakon zörgő esőcseppek.

Huszár időről időre az ajtó felé pislantott, mintha a főnöke felbukkanásától tartana.

Az összegyűrt lapok egyre nagyobb kupacba gyűltek a papírkosárban és a lábánál.

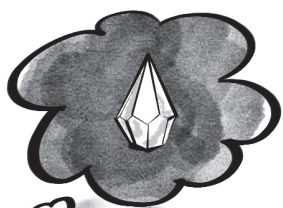
– Már megint egy fontos jelentés, rövid határidővel – állapította meg Nózi, és igyekezett továbbra is észrevétlen maradni. Gazdája nem szerette, ha ilyenkor zavarják. Ezért is kezdett Nózi halk morgásba, amikor egy civil ruhás rendőr benyitott az irodába.

A nagy bajuszú törzsőrmester, Sudár János állt az ajtóban, akivel már többször dolgoztak együtt. Nevét meghazudtolta tömzsi termete, azonban ezen a furcsaságon senki se mert nevetni. Szakmai tudása miatt nagy tiszteletnek örvendett, azt suttogták, hogy nincs olyan bűntény, aminek a helyszínét ne tudná szóra bírni. Szinte daloltak neki a feltört lakások, a befeszített zárok, a betört ablaküvegek, de még a legtisztábbnak tűnő fal is elmesélte minden titkát.

Felsorolni is nehéz lenne, mi mindent rejtett a törzsőrmester kincsesládája, amit mindig magával

hordott. Csodálatos porok és ecsetek, amikkel
ujjnyomatokra vadászott. Titkos összetevőjű
vegyületek, melyekkel az emberi vér nyomára
bukkanhatott még akkor is, ha azt gondosan
eltakarították. És különleges textilek, melyekkel
csapdába ejtette a szagokat. Nózit különösen ez
utóbbi izgatta, hiszen a szagok világában érezte
magát leginkább otthonosan.

Egy diadalmas pillanat erejéig Nózi újra
felidézte az ékszerrablók elfogását, mint az eddigi

legsikeresebb ügyét, melyet
nemrégiben éppen a szagok
segítségével oldott meg.

A színes szappanbuborék
azonban hamar elpattant,

amikor eszébe
jutott, hogy a
rablók
egyik

bűntársa, Melák kereket oldott, és még mindig szabadon garázdálkodik. Sokáig nem töprenghetett ezen, mert a törzsőrmester dörögő hangja hamar visszazökkentette a valóságba.

– Készen vagy az összefoglaló jelentéssel? – szegezte Huszárnak a kérdést. – Mindjárt kezdődik az eligazítás.

– Gyorsabban ment volna, ha én is ott lehetek a helyszíneléseknél – vágott vissza Huszár. – És Nózit is vihettem volna. Hiszen tudod, hogy forró nyomon nagyon jól használható!

Nózi egyetértően prüszkölt a kanapé alatt.

– Elegen voltunk így is – zárta rövidre a kérdést Sudár, majd az órájára nézett. – Fél óra múlva kezdünk.

Huszár nem válaszolt, de a szája szegletében átvillanó grimasz elárulta, hogy bántja a mellőzöttség.

Fél órával később Huszár az iratkupac alatt meghajolva lépett be az áporodott szagú

eligazítóhelyiségbe, melyet gyakran használtak kihallgatásokra is. Az irodában csak két hosszú, régi korokat idéző asztal állt egymás derekának vetve, körülöttük hat kopott, fából készült szék. Amíg Huszár letette a terhét az egyik asztal sarkára, Nózi már el is foglalta helyét a szék alatt, ahol gazdája szokott ülni az eligazítások alkalmával. Elsőnek érkeztek. A szék nagyot reccsent, ahogy Huszár letelepedett, pedig az őrmester olyan vékony volt, hogy attól kellett félni, elfújja a szél. Borús arccal rendezgette az iratait, és bele-beleírogatott a jelentésbe, amit készített.

Sudár egy kis kartondobozzal és nyomában két további kollégával érkezett. Utolsónak az osztályvezető futott be a helyettesével.

– A két hete kezdődött sorozatbetörések miatt hívtalak össze benneteket – vágott egyenesen a közepébe az osztályvezető. Rekedtes hangjára Nózi felkapta a fejét. – Úgy döntöttem, önálló

nyomozócsoportot állítok fel, hogy mielőbb elkaphassuk az elkövetőt. Eddig kilenc esetről tudunk. A tizedik bejelentést nem szeretném megvárni – nézett körbe szigorúan. Huszár zavartan szöszmötölt a papírokkal. – A nyomozócsoport vezetője Sudár törzsőrmester lesz, aki az összes helyszínt ismeri.

Sudárt egyáltalán nem lepte meg ez a fejlemény. Fontoskodva fordult az osztályvezető felé.

– Kérek engedélyt, őrnagy úr! – szólította meg, majd a beleegyező biccentés után folytatta is. – Az adatgyűjtés során nagyon sok értékes információt szereztünk, a helyszíneken pedig minden fellelhető nyomot rögzítettünk. Huszár őrmestert kértem meg, hogy az általam elkészített jegyzőkönyvek és iratok alapján összegezze az eddigi tapasztalatokat.

– Huszár? – adta meg a szót az osztályvezető.

Huszár krákogott egyet, mire Nózi farkcsóválásba kezdett. Szerette hallani a gazdája hangját.

– Jelentem, az iratokból kiderül, hogy minden kétséget kizáróan sorozatbetörőről van szó. Az elkövetés módja mind a kilenc esetben ugyanaz. Délután történtek a betörések, az ajtót mindenhol feszítővassal nyitották ki. A nyomszakértő véleménye szerint ugyanazt a feszítővasat használta az elkövető.

– Ez miből derül ki? – vágott közbe az osztályvezető.

– Az ajtófélfá roncsolódásaiból
– előzte meg a válasszal

Huszárt a
nagy bajuszú Sudár.

– A nyomszakértő
még azt is meg
tudta állapítani,
hogy valószínűleg
a pajszer jobb oldali
csücske le van törve.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

– Igen – bólintott Huszár megadóan, majd folytatta. – Ujjlenyomatot csak két helyszínen lehetett rögzíteni, de sajnos nem egyeznek, és...

– Ez persze nem azt jelenti, hogy nem származhatnak ugyanattól az embertől – fojtotta bele megint a szót Huszárba a kollégája.

– Valószínűleg más-más ujjaktól származnak a lenyomatok. Ennyit tudtam csak találni. Pedig mindent úgy összeporoztam, hogy öröm volt nézni – nevetett.

– Gondolom, a tulajdonos is örült – motyogott az osztályvezető. – Nem elég, hogy kirabolták, még nagytakarítást is tarthat. Mit tudunk még? – fordult Huszárhoz.

– Az ujjlenyomatokról még annyit tudunk, hogy nem szerepelnek az adatbázisban. Ezeken kívül négy helyszínen rögzítésre került ugyanaz a sáros bakancsnyom. Ez szintén a sorozatjellegre utal, valamint...